
DR. POLACSEK EDIT és DR. GÖRÖMBEY ISTVÁN

Drága Szabina és Józsi!

Mélységes fájdalommal, de a feltámadás hitében vigasztalódva, dr. Görömbey Istvántól szereztem tudomást a megrendítő hírről.

Édesanyátok: ÁGIKA áldott tehetségű, mindenkit segítő és tanítani akaró, bátorító barát, nagy szellem, jószágos, igaz ember volt.

Személyes életemben meghatározó volt minden hozzám intézett gondolata, unokám Nórika, tiszteletbeli keresztanyjaként gyászolja.

Munkássága elismerésre/felismertségre méltó nyomot hagyott a földi életben, szívünkben emlékét, az Úr akaratában megnyugodva, megőrizzük.

Nyugodjon békében!

Polacsek Edit és Görömbey István

Miskolc, 2021. szept. 9.

Dr. Gyárfás Ágnes

CSUKÁS ISTVÁN: ISTENKE, VEDD TÉRDEDE ÉDESANYÁMAT

Istenke, vedd térdedre édesanyámat,
ringasd szelíden, mert nagyon elfáradt,
ki adtál életet, adj neki most álmot,
és mivel ígértél, szavadat kell állnod,
mert ő mindig hitt és sose kételkedett,
szájára suttogva vette a nevedet.
Én nem tudom felfogni, hogy többé nincsen,
s szemem gyöngéje hogy a semmibe
tekintsen,
hová a fény is csak úgy jut, hogy megtörve:
helyettem nézzél be a mély sírgödörbe,
próbálkozz, lehelj oxigént, tüdőd a lomb!
Nem is válaszolsz, kukac-szikével boncolod,
amit összeraktál egyszer végtelen
türelemmel,
csak csont, csak por, ami volt valamikor
ember,
mivel nem csak Minden vagy: vagy a Hiány,
magadat operálsz e földalatti ambulancián.
Mi mit nyel el a végén, fásultan szítálsz
a semmiből a semmibe a létező világot,
anyát és gyereket, az élő s a holtat,
s mert Te teremtetted, nem is káromolhat,
csak sírhat vagy könyöröghet, hogy adj neki
békét,
nem tudjuk, hogyan kezdődött, de tudjuk a
végét;
én sem káromolok, hallgass meg imámat:
Istenke, vedd térdedre édesanyámat!
*Forrás: Csukás István: Ételflú a pokolba -
Osiris, 1995*